

Nationaal Referendum tegen de Italiaanse jacht

Het Nationaal Referendum tegen de jacht gaat niet door! Zo heeft een Grondwettige Vergadering het in hoogste instantie beslist. De politieke redenen kregen voorrang boven de democratische, in weerwil van een mening, die door de grote meerderheid duidelijk tot uiting was gebracht: het merendeel van de Italianen is tegen geweld jegens mensen, zowel jegens de dieren. Maar er is nog niets verloren.

Blijft Italië steunen!

Nimmer hebben wij het recht de moed te verliezen in geval van mislukking. Het is integendeel onze plicht de actie door te zetten, wanneer het doel dat wij trachten te bereiken binnen handbereik ligt.

Het organiseren van de anti-trekvogel-jachtcampagne op gewestelijk niveau zal in Italië nog meer geld en inspanningen van de mensen vergen, dan in het verleden.

Dank zij de veelvuldige giften kon 'Het Vogeljaar' reeds ruim f 8000,— aan de Italiaanse Liga voor de Afschaffing van de Jacht overmaken. Ook onze Belgische vrienden laten zich niet onbetuigd en zorgden voor een belangrijke steun van prof. dr. Carlo Consiglio en zijn organisatie. Uw bijdragen komen, zonder enige aftrek van kosten, geheel ten goede aan het doel. Stort uw giften op giro 638 498 van het Actie-Comité 'Het Vogeljaar, Hilversum, mét vermelding 'Italiaans Referendum'!

Italië is één der Europese landen met de grootste jagersdensiteit per km², te weten ongeveer 7 jagers, op een continentaal gemiddelde dat 0,8 per km² bedraagt. Indien men alleen uitgaat van het aantal jagers op 1000 inwoners, dan staat Italië op de 6e plaats (28,3), na Frankrijk (39,9), Malta (36,0), Noorwegen (34,1), Zweden (33,2) en Denemarken (28,3). België (3,0) komt maar net vóór Nederland (2,6).

Maar deze cijfers krijgen pas hun volle betekenis, als men er andere zeer ongunstige parameters aan toevoegt, vooral wat Frankrijk en Italië betreft, zoals het uiterst lange jachtseizoen en het aantal vogelsoorten dat mag worden geschoten. Voor Malta moet bijvoorbeeld, behalve het relatief grote aantal jagers ten aanzien van een kleine bevolking en een geringe oppervlakte, daarbij nog de geografische ligging (hierdoor worden voornamelijk uitgeputte trekvogels geschoten, omdat dit eiland op de trekroutes ligt) in aanmerking worden genomen.

Daarbij komt het ontbreken van een strenge wet op de bescherming van vogels en het gebrek aan voldoende controle.

Deze expressieve jachtdruk in Italië - zodanig dat op vele plaatsen alle in het wild levende dieren zijn verdwenen - wordt reeds jarenlang in het buitenland, vooral in Nederland, België en Duitsland, aangeklaagd. Die anti-jachtacties ten behoeve van een betere bescherming van de trekvogels is als een grondzee, die nu ook over Italië rolt, waar de laatste opiniepeilingen hebben uitgewezen dat 67 % van de Italiaanse bevolking voor de volledige afschaffing van de jacht is en slechts 30 % er tegen.

Maar het Italiaanse parlement, dat onder druk stond van de machtige jachtorganisaties, de wapenhandelaren en de welig bloeiende wapenindustrie bleef doof voor de stem van de publieke opinie. Daarom bleef er voor de tegenstanders van het geweld niet anders over dan een volksreferendum over deze kwestie aan te vragen.

Italië 1980: 800.000 gelegaliseerde handtekeningen tegen de jacht.

Dit referendum mag de afschaffing van een nationale wet of van wetsartikelen aanvragen. Om toelating tot het houden van deze volksraadpleging te verkrijgen moet men 500.000 handtekeningen overleggen, die elk voor echt verklaard zijn door een openbaar ambtenaar.

Vogelbeschermers verzamelden echter 800.000 gelegaliseerde handtekeningen in de gemeentehuizen en op pleinen en straten (zie 'Het Vogeljaar' 28 (5) : 264-268 en ze werden bij het Hof van Cassatie ingediend.

Op 2 december 1980 verklaarde dit hof de referendum-aanvraag wettelijk en ontvankelijk. De Italiaanse Radicale Partij en de Liga voor de Afschaffing van de Jacht (prof. dr. Carlo Consiglio) organiseerden in december 1980 een congres waaraan de beste Italiaanse juristen deelnamen en de grondwettelijkheid van deze procedure uitmaakten en goedkeurden.

Opperste Grondwettelijke Raad: recht moet wijken voor politiek

De tegenstanders van de jacht hadden dus alle redenen tot hoop, te meer omdat vóór het lanceren van de campagne de juridische verantwoording van deze nationale raadpleging

De Italiaanse bevolking komt steeds meer in opstand tegen de jachttoestanden in hun eigen land.
Foto: Vittorio Sardo.

bestudeerd en ontleed was door talloze juristen.

Helaas! Op 13 februari 1981 verklaarde de Opperste Grondwettelijke Raad het referendum tegen de jacht niet ontvankelijk, onder voorwendsel dat de aanvraag 'noch eenvoudig, noch duidelijk geformuleerd' was! Men verschuilde zich bovendien achter het argument dat 'ieder onderwerp inzake jacht tot de bevoegdheid van de regio's behoorde en dat er daarom geen Nationaal Referendum zou kunnen plaatsvinden'... Men beriep zich op artikel 75 van de Grondwet, dat uitdrukkelijk geen referendum toelaat inzake fiscale wetten, budget, amnestie of bekrachtiging van internationale verdragen.

Maar om deze onverwachte beslissing beter te begrijpen moet men weten dat de Opperste Grondwettelijke Raad samengesteld is uit 15 leden, waarvan er slechts 5 gekozen worden door de Hoge Magistratuur, de overige benoemingen zijn het onderwerp van politiek gepingel en de partijvoorzitters wijzen hun kandidaten aan. Die verpolitiekking maakt alle scheiding van de machten -tenminste de grondslag van elke echte democratie- machteloos.

Deze uitspraak verwekte in Italië schandaal omdat deze door allen als een politiek en niet als een juridisch besluit aangezien werd en wat nog erger is als een ineenstorting van alle geloofwaardigheid van de hoogste gerechtelijke macht van de Staat.

Men moet met alles opnieuw beginnen, maar niets is helemaal verloren. Gezien deze feiten, hervatten de tegenstanders van de jacht en geweld hun acties, nu in twee zeer verschillende fasen om toch tot het zelfde eindresultaat te komen: de afschaffing van de jacht.

— *De eerste fase* zal er in bestaan om een deel van het gewraakte referendum over te brengen in het Nationaal Referendum betreffende het Wapenrecht, dat door de Opperste Grondwettelijke Raad reeds aangenomen en goedgekeurd werd. Dit referendum heeft inmiddels pasgeleden, op 17 mei 1981, plaatsgevonden en thans kan niemand de uitslag van deze volksraadpleging voorzien. In geval van overwinning zou het mogelijk zijn de jacht met geweren te laten verbieden, mits men door de afschaffing van het wapenrecht eveneens het dragen van jachtwapens als ongeoorloofd zou verklaren. Laten wij hierbij nog eens duidelijk onderstrepen, dat 52 % van de Italianen tegen het dragen van wapens is.

Oók in Italië wordt de tegenstand tegen de onzinnige trekvogelmoord steeds sterker.
Foto: Vittorio Sardo.

Mevrouw Maria Ilgen van het Komitee gegen den Vogelmord e.V. (Paderborn) en prof. dr. Carlo Consiglio (Rome), die zich samen bijzonder inspannen voor het Italiaanse Jacht-referendum.

Foto: Jaap Taapken.

— De tweede fase is de indiening van regionale referendumaanvragen. Deze procedure startte al in Lombardije (waar men een concentratie van jachtwapenfabrieken heeft en waar de tegenstanders van de jacht fysisch geweld ondergingen vanwege de geïrriteerde jagers), in Apulië, maar ook in Emilia-Romagna en in Toscane.

Deze regionale campagne zal moeilijker zijn, want de massamedia zijn minder toegankelijk en de nationale televisie (eveneens zeer verpolitiekt) weigert elke medewerking -het tweede net uitgezonderd, dat wél uitzendtijd verleent, doch pas na 22.00 uur...!

Bordighera is de eerste Italiaanse gemeente, waar de burgemeester alle jacht op haar gronden totaal heeft verboden. Deze sticker wordt verspreid door het Komitee gegen den Vogelmord e.V. in Duitsland.

Besluit: de hoop blijft leven!

Er rest echter nóg een mogelijkheid en wij blijven hopen: het Parlement zou -niet op de afschaffing van de jacht kunnen stemmen- maar de uitoefening ervan wel stricter kunnen maken, door krachtiger maatregelen te treffen inzake bescherming van een groot aantal trekvogelsoorten. Te meer omdat de Italiaanse jagers zelf koortsachtig zoeken om deze toestand ongedaan te kunnen maken door in allerijl in de huidige reglementering enkele beperkingen aan te brengen en zodoende de vernietigende actie tegen de jacht te minimaliseren om haar imago tegenover het grote publiek enigszins staande te kunnen houden.

Men kan dus nu wel stellen dat deze anti-jachtcampagne met het onmogelijk te houden nationaal referendum, dat vervangen werd door gewestelijke referendums (daar waar de jacht het meest intensief wordt beoefend), door haar overredingskracht en de media die sedert zo veel maanden in de openbare opinie werden verspreid nu een onloochenbaar belang is, maar het zal in de toekomst nog van groter belang worden voor de voortdurende verbetering van de bescherming van de trekvogels die door Italië trekken.

Al deze inspanningen zullen niet vergeefs zijn en wij hebben de plicht, vandaag zowel als morgen, onze morele en financiële steun te geven aan diegenen die in Italië onze trekvogels willen beschermen.